

Publicerad 2020-02-02 11:08 av Catherine Brandt

Det här kommer från ett möte som jag haft med mina känslor personifierat i en man som kan.

Ett nytt Para.

Så hördes mitt ego säga till mig:

"Att ha starka känslor för någon
betyder inte, att självet är hotat"

(Koncentrera mig, samla ihop mig)

-Är det mitt känsloliv som ni alltid
vill få bort mig från, när ni kräver?

-Ja, ta nu din medicin, säger vården.

(Den som gör en paranoid)

-Vi vill ha dig som bollplank och se dig
för vi vill lära oss mera och studera dig
vi brinner för att plantera dåligheterna
ni är våra patienter, vi äger känslolivet.

-Känslolivet, mina starka känslor, anmälan?

-Ja, man måste anmäla till polisen sånt här!

-Men..

-Inga men, vi vet bäst, vi har lagen på vår sida.

-Kan man inte bara prata om Det som får mig
att inte kunna hålla ihop, sammanhållningen?

-Jo, men Det måste bort från dig, polisen kan.

(Så här känns öppenvården)

Att ta dåtid och sätta in i nutid, fungerar inte bra?

Det tror polisen och därför försöker, de hjälpa till
de lägger ner anmälningar, och det är riktigt bra..

(Vi behöver något nytt, ser en möjlighet till jobb)

Mitt Ego växer

säg mig

när är jag fri

-Fri? Du vet att vi behöver dig, för att förändra världen!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Catherine Brandt med Poeter.se id #56231 innehar upphovsrätten